

[Udenrigsministeren.]

men det gælder ogsaa Hjemmeindustrien, at den har Interesse i Forøgelsen af den samlede Omsætning med Udlandet, thi kun derigennem tilvejebringes den Købekraft, paa hvilken man maa bygge, og ikke mindst vil jeg gerne stærkt understrege, at det gælder Lønarbejderne baade i Industri og i Landbrug, uden at jeg skal komme ind paa, hvor de store Tal i saa Henseende ligger, det gælder begge disse Grupper af Lønarbejdere, at Forøgelsen af vor Omsætning med Udlandet, som Danmarks Vilkaar er, betyder Fremgang for dem, medens Tilbagegang i vor Omsætning med Udlandet betyder Tilbagegang for dem.

Det er muligt, at vi kan blive nødt til at indskrænke denne Omsætning med Udlandet — det er sket før, det kan blive nødvendigt igen —, men det er i saa Tilfælde et Onde. Det Maal, vi maa sætte os i vor Økonomi, er ikke dette at slæbe os igennem paa et lavt Niveau, men det er at hævede et højt Niveau paa alle de forskellige Omraader af Erhvervslivet. Nu er Forholdet dette, at Udlandets Afspærringspolitik har begrænset Eksportværdien for danske Varer, og ethvert tænkende Menneske vil erkende, at Importværdien maa indrettes derefter, og naar den Købekraft, vi raader over for Udlandet, da skal fordeles, maa dette efter min Mening ske paa saadan Vis, at der tages rimeligt Hensyn til de forskellige Erhverv, og jeg tror ogsaa, alle vil være enige om, at man under Afvejelsen af dette Hensyn maa tage i Betragtning, at den Krise, der satte ind i 1929, først og stærkest ramte Landbruget.

De Varer, som vi skal benytte Indførselsbeløbet til, fordeler sig taget i grove Træk, i meget grove Træk, i 1) Raastoffer til Landbruget og til Industrien, 2) Forbrugsvarer, som ikke fremstilles i Danmark, og 3) Forbrugsvarer udefra, der konkurrerer med Varer, der kan fremstilles her i Landet. Nu skulde jeg tro, at der vil være Enighed om, at det er i vor Interesse at udnytte saa stor en Del af de Penge, vi i det hele taget har til Raadighed til Indkøb, inden for de to første Grupper, som det overhovedet er muligt, som Forholdene i Verden er. Ethvert Menneske kan sige sig selv, at dette er det for os, for vor samlede Erhvervsituation hensigtsmæssigste. Der kan være

Tvist inden for Erhvervsgrupperne om, hvorvidt det er berettiget at anvende Beskyttelse over for Industrigræne, der ikke kan konkurrere med udenlandske Virksomheder paa det danske Marked, men der kan ikke være nogen Tvivl om, at baade Landbrugsindustrien og anden Industri har Krav paa i det Omfang, det overhovedet er muligt, at faa Penge til Indkøb af de Raastoffer, ved Hjælp af hvilke de baade skal forsyne det danske Hjemmemarked og muliggøre et Salg i Udlandet. Saa vil man sige: Men hvis dette Hensyn gøres til det overvejende, trænges saa ikke den tredje Gruppe: de Forbrugsvarer, der kan komme udefra i Konkurrence med danske Varer, tilbage, og dertil vil jeg svare: Nej, jeg tror ikke, nogen behøver at nære nogen Bekymring derfor, thi Forholdet er, som Verden nu er, det, at vi maa tage en meget stor Mængde af disse Varer ind i Danmark for derigennem at kunne opnaa Salg for vort Landbrug og for vor Importindustri og i Virkeligheden ogsaa gunstige Vilkaar for vor Skibsfart i Udlandet.

Det tror jeg er de almindelige Synspunkter, der bør følges, og jeg har for min Del her som ved anden Lejlighed paavist, at Hensynet til særlige Interesser, som man taler om og tror paa, ikke har hindret Køb, der tillod Udnyttelse af Tillægskontingenter eller i det hele taget tillod Udnyttelse af Afsætningsmuligheder i Udlandet. Og jeg spørger dernæst: Hvorledes er nu de Tillægskontingenter, vi har talt saa meget om, udnyttet? Vi drøftede dette Spørgsmaal i Udvalg her i Tingene i Vinter, og det kom gennem mange Udvalg og gennem meget lange Forhandlinger — jeg mindes ikke i den Tid, jeg har haft med Spørgsmaalet at gøre her i Rigsdagen, at have været til saa langstrakte, men interessante Møder i de to Tings Finansudvalg som dem, der afholdtes i denne Forbindelse, til Trods for at vi havde andre Udvalg, hvor det i Forvejen var drøftet —, og det, man talte om ved den Lejlighed, var, at man kunde rette sine Forhaabninger mod i Løbet af Aaret gennem Grundkontingenternes Forøgelse og gennem Tillægskontingenter at opnaa en Vækst af vor Salgsværdi til Tyskland paa op imod 90 Mill. Kr. Der føres i disse Dage Forhandlinger om Tillægskontingenter for Aarets to sidste Maaneder,